

Приближават двама стражари.

Идва инспекторът.

х

Хубаво пролетно утро.

Под цъфналите овошни дървета на градината Мишко полива на Лила, която се мие.

- Хайде, шискай се! - с бащинска нежност ѝ казва той.
Лила напънсква лицето си, изправя се и започва да се бърше с кърпата.

- Дай сега аз...

Тя премата кърпата през рамо и посма стомната от баща си.

Мишко се навежда, взема сапуна, но забелязва едно петнадесет годишно момче, което бързо прескача ниския дувар.

- Но бре!

Момчето приближава задъхано. - Снощи на гарата арестували един другар.

- Кой ти каза?

- Чух от бифетчика при гарата.

Мишко тревожно поглежда дъщеря си.

- Лукан! - промълвява Лила.

- Викай веднага!

- Къде?

- Където ти видят очите...

Лила оставя стомната и поглежда момчето.

- Видя ли те някой, когато идваше насам.

- Сомо наши хора..., но до реката стоиме Дългия, а на ъгъла пред бакалницата един от новите агенти.

Мишко и Лила се сноглеждат отново и безмълвно размислят си.

След това тя се обръща и бързо влиза в къщата.

Мишко е последява.